

Rođen je 1954. godine u Poreču gdje i danas živi. Završio je osnovnu talijansku školu, poslije koje je pohađao trogodišnju srednju školu za tesara u Ljubljani. Godine 1972. zaposlio se u Sloveniji u gradu Izoli na radnom mjestu tesara gdje ostaje sve do odlaska u JNA. Po povratku zapošljava se u građevinskoj tvrtci u Poreču, i nakon nešto više od deset godina dolazi u našu školu.

Što je Vaš posao, opišite nam Vaš radni dan?

Ujutro dolazim u školu u šest sati, otvorim zgradu, upalim grijanje, obilazim učionice i ostale prostorije, pripremim krede, pratim rad kotlovnice. Zatim kasnije kontroliram grijanje, školsku imovinu, pomažem profesorima s pomoćnim sredstvima za nastavu, naručujem i primam potrošni materijal za čišćenje, održavam zgradu i njenu opremu, popravljam što se popraviti može i održavam okoliš naše škole.

Tijekom odmora dežuram na hodnicima i održavam red.

Koliko ste zadovoljni svojim poslom i koji su pokazatelji uspješnosti u Vašem radu?

Vrlo sam zadovoljan, sviđa mi se što sam okružen djecom i radim ono što volim, pa nema nikakvog pritiska. Zgrada je dobro održavana, očuvan je okoliš te je jako mala potrošnja energenata. Općenito školska imovina je dobro očuvana.

Kako procjenjujete ponašanje učenika i njihov odnos prema školskoj imovini, predmetima?

Ne baš najbolje, jer učenici mnogo oštećuju školsku imovinu, ima mnogo razbijenih klupa i stolica, krede i spužve se bacaju, trgaju, ne cijene ono što imaju. Možda malo više cijene tehnologiju i slične predmete u školi. Mislim da bi učenici trebali više cijeniti i iskoristiti školsku imovinu i ono što im škola pruža.

Smatrate li da je Vaše područje rada dovoljno cijenjeno u društvu i da su vaši prihodi u skladu s težinom Vašeg rada?

Mislim da je dosta cijenjeno u ovo vrijeme velike nezaposlenosti, te da bi puno ljudi bilo zadovoljno mojim poslom. Učenici nas, ja se nadam, cijene jer bez nas ne bi funkcionirala škola, bez grijanja, održavanja i raznoraznih popravaka. U ovim teškim vremenima u kojima živimo zadovoljan sam svojom plaćom.

Čini li Vas Vaše zanimanje sretnim?

Da, zbilja sam zadovoljan. Najviše me usređuje okolina, to što sam okružen učenicima i djelatnicima. Na početku svog rada u školi najviše me brinulo kakav ću odnos izgraditi s učenicima, hoće li oni prepoznati u meni osobu koja im želi pomoći s obzirom da su tinejdžeri i prolaze posebno razdoblje u svom životu. Nitko me ne gnjavi i nema nikakvih problema, tu i tamo se nešto dogodi, ali to su sve samo sitnice.

Rekli ste već da ste vrlo zadovoljni odnosom s učenicima, a kako je to nekad bilo, jesu li učenici drugačiji danas nego kada ste počeli raditi, što se promijenilo?

Prije su učenici bili više disciplinirani, pomagali i surađivali, a danas su prilično slobodni i neodgovorni. Prije je jednostavno bilo više reda i discipline.

Koje kvalitete treba imati osoba koja obavlja posao školskog domara?

Treba biti fizički snažna, za ložača centralnog grijanja treba završiti tečaj i treba imati osnovna znanja iz svih područja koja se tiču održavanja.

Treba biti i vodoinstalater i električar i stolar i zidar i ličilac itd.

I za kraj koja je tajna čovjekove sreće?

Moja tajna leži u poslu koji obavljam, redovnoj plaći i mogućnosti da donekle skromno živim.

Posljednje nam je pitanje bilo... Znaju li učenici tko je naš školski domar i što je njegov posao?

Anna-Maria: "Nažalost ne znam kako se zove, ali znam da je jako simpatičan i uvijek je nasmijan. On je zadužen za školski red, grijanje u učionicama i

tome sl."

Nikolina: "Ne znam ga imenom, ali znala bih ga prepoznati. Bez domara ne bi bilo nikakvog reda i sve bi bilo neuredno i porazbijano. Škola mora imati domara."

Možeš li zamisliti svoju budućnost kao školski domar?

Laura: "Ne, jer sam ja krhka i nemam snage, a njegov posao to zahtjeva. Voljela bih vidjeti jedan dan kako je to, pa bih još i razmislila o tome."